

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 78.501/3
van 18 december 2025

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘over
innoverende zorgprojecten in het beleidsdomein Welzijn,
Volksgezondheid en Gezin’

Op 18 november 2025 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Welzijn en Armoedebestrijding, Cultuur en Gelijke Kansen verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘over innoverende zorgprojecten in het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 9 december 2025. De kamer was samengesteld uit Jeroen VAN NIEUWENHOVE, kamervoorzitter, Koen MUYLLE en Elly VAN DE VELDE, staatsraden, Jan VELAERS en Bruno PEETERS, assessoren, en Annemie GOOSSENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Ronald VAN CROMBRUGGE, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 18 december 2025.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

1. Het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering voorziet in een regelgevend kader voor zogenaamde proeftuinen, in dit geval innoverende zorgprojecten genoemd,¹ in het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.

Artikel 1 van het ontwerp bevat een aantal definities. Artikel 2 bepaalt de voorwaarden waaraan een voorziening moet voldoen om een innoverend zorgproject te kunnen realiseren, waaronder het respecteren van kwaliteitsvereisten en van de bestaande erkennings-, vergunnings- en subsidiëeringsvoorwaarden. Artikel 3 regelt de aanvraagprocedure bij het Departement Zorg, alsook de inhoud van de aanvraag, en machtigt de Vlaamse minister bevoegd voor de zorg, de Vlaamse minister bevoegd voor opgroeien, de Vlaamse minister bevoegd voor personen met een beperking, de Vlaamse minister bevoegd voor de sociale bescherming en de Vlaamse minister bevoegd voor de zorginfrastructuur samen (hierna: de minister) om bijkomende voorwaarden te bepalen waaraan innoverende zorgprojecten moeten voldoen.

Artikel 4 voorziet in de oprichting van een innovatiekamer die de aanvragen beoordeelt en die is samengesteld uit vertegenwoordigers van de administratie, onafhankelijke deskundigen, academici en vertegenwoordigers van de minister. Artikel 5 regelt de beoordeling door de innovatiekamer, die binnen zestig dagen advies uitbrengt over de aanvraag. Overeenkomstig artikel 6 beslist de minister over de aanvraag op basis van het advies van de innovatiekamer, kan hij gedurende de duurtijd van het innoverende zorgproject afwijkingen toestaan op erkennings-, vergunnings- of subsidiëeringsvoorwaarden en kan hij de duurtijd eenmalig verlengen bij gunstige evaluatie.

Artikel 7 voorziet in de mogelijkheid voor de minister om, op advies van de innovatiekamer, extra ondersteuning toe te kennen aan een innoverend zorgproject en om de vorm van de extra ondersteuning, de procedure voor de aanvraag ervan, alsook de regels voor de verantwoording van de extra steun te regelen.

Overeenkomstig artikel 8 volgt de innovatiekamer de resultaten van de innoverende zorgprojecten op en geeft ze binnen zes maanden na de afloop ervan advies over de verduurzaming van de ontwikkelde praktijk. De artikelen 9 en 10 regelen de mogelijkheid voor respectievelijk een voorziening en de minister (na advies van de innovatiekamer) om een project vroegtijdig stop te zetten. Artikel 11 machtigt de minister om een innoverend zorgproject onmiddellijk te beëindigen of om beschermende maatregelen te nemen, bij ernstig gevaar voor de kwaliteit van zorg of de veiligheid van zorggebruikers.

Overeenkomstig artikel 12 treedt het te nemen besluit in werking op 1 januari 2026.

¹ Wat betreft de term “innoverende zorgprojecten”, zie opmerking 9.

RECHTSGROND

2. Het ontwerp vindt in hoofdzaak rechtsgrond in artikel 10 van het decreet van 5 mei 2023 ‘over de kwaliteit van zorg in het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin’, dat de Vlaamse Regering machtigt om, per sector of gelijklopend voor meer sectoren, proeftuinen te installeren die inzichten en beleidsaanbevelingen opleveren inzake kwaliteit van zorg en waarin vernieuwende ideeën in een concrete praktijksetting en in een regelluw kader kunnen worden uitgetoetst, alsook om de modaliteiten (lees: nadere regels) te bepalen voor deze proeftuinen, waaronder in elk geval de financiering.

Specifiek wat betreft de proeftuinen in het kader van het jeugd- en gezinsbeleid wordt de rechtsgrond geboden door artikel 30 van het decreet van 17 mei 2024 ‘over de organisatie van een geïntegreerd jeugd- en gezinsbeleid’, dat luidt als volgt:

“Art. 30. Om de doelstellingen in het kader van het geïntegreerd jeugd- en gezinsbeleid, vermeld in artikel 5 tot en met 13, te verwezenlijken, kan de Vlaamse Regering, in afwijking van het Bestuursdecreet van 7 december 2018, voor een maximale duurtijd van vijf jaar proeftuinen installeren die inzichten en beleidsaanbevelingen opleveren. In de voormelde proeftuinen kunnen vernieuwende ideeën in een concrete praktijksetting en in een regelluw kader uitgetoetst worden.

De Vlaamse Regering kan tijdens de duurtijd van een proeftuin op gemotiveerde aanvraag van de initiatiefnemer volledige of gedeeltelijke afwijkingen toestaan van de volgende bepalingen:

1° hoofdstuk 2 en hoofdstuk 3 van het decreet van 20 april 2012 houdende de organisatie van kinderopvang van baby's en peuters;

2° hoofdstuk 6, 7 en 9 en hoofdstuk 12, afdeling 5, van het decreet van 12 juli 2013 betreffende de integrale jeugdhulp;

3° artikel 8 en 9 en hoofdstuk 3, afdeling 3 en 4, van het decreet van 29 november 2013 houdende de organisatie van preventieve gezinsondersteuning.

Op de bepalingen, vermeld in het tweede lid, staat de Vlaamse Regering geen afwijkingen toe als de veiligheid en integriteit van kinderen, jongeren, hun gezin en context, en aanstaande ouders door de organisatie van de proeftuin in het gedrang zouden kunnen komen.

Als de Vlaamse Regering een proeftuin binnen het geïntegreerd jeugd- en gezinsbeleid installeert, bepaalt ze:

1° de inhoud en het toepassingsgebied van de experimentregelgeving of de regelluwe zone;

2° de motivering en de doelstellingen;

3° de tijdsduur en de voorwaarden voor eventuele verlenging of vroegtijdige beëindiging;

4° de wijze waarop de experimentregelgeving of regelluwe zone wordt geëvalueerd.

De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden en modaliteiten voor de proeftuinen, vermeld in het eerste lid, waaronder in elk geval de financiering ervan, en de waarborgen voor de rechtszekerheid bij de uitvoering van die proeftuinen voor actoren die zorg en ondersteuning aanbieden en voor gebruikers van zorg en ondersteuning.

In het vierde lid wordt verstaan onder:

1° experimentregelgeving: tijdelijke regelgeving met een geldingsduur van maximaal vijf jaar, die geldt voor een specifieke ruimte of voor een specifieke doelgroep of in een specifieke situatie, en die bij wijze van experiment wordt ingevoerd;

2° regelluwe zone: tijdelijke regelgeving met een geldingsduur van maximaal vijf jaar, die bestaande regelgeving voor een specifieke ruimte of voor een specifieke doelgroep of in een specifieke situatie buiten toepassing stelt.”

3. Wat betreft de in artikel 6, tweede en derde lid, van het ontwerp vervatte mogelijkheid om af te wijken van de naleving van erkennings-, vergunnings- en subsidiëringsvoorwaarden die op de betrokken voorziening van toepassing zijn, volstaat de algemene machtiging vervat in artikel 10 van het decreet van 5 mei 2023 evenwel niet. Die bepaling, in tegenstelling tot artikel 30 van het decreet van 17 mei 2024 (wat betreft voorzieningen inzake het jeugd- en gezinsbeleid), voorziet niet uitdrukkelijk in de mogelijkheid van een dergelijke afwijking. Uit de parlementaire voorbereiding van het decreet van 5 mei 2023 kan ook niet worden opgemaakt dat de decreetgever een dergelijke mogelijkheid voor ogen had. De enkele verwijzing naar een “regelluw kader”² is in dat verband te vaag om als dusdanig te kunnen worden begrepen.

Dat betekent dat de rechtsgrond voor dergelijke afwijkingen moet worden gezocht in de verscheidene sectorspecifieke machtigingen aan de Vlaamse Regering om erkennings-, vergunnings- en subsidiëringsvoorwaarden te bepalen. De volgende in de rubriek ‘Rechtsgronden’ in de aanhef vermelde bepalingen komen daarvoor alvast in aanmerking:

- de artikelen 7bis, 7ter, 8 en 11, § 2, van het decreet van 23 februari 1994 ‘inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden’;
- artikel 20 van het decreet van 18 mei 1999 ‘betreffende de centra voor geestelijke gezondheidszorg’;
- artikel 12 van het decreet van 30 april 2004 ‘tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Opgroeien regie’;
- artikel 8 van het decreet van 7 mei 2004 ‘tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap’;
- artikel 29 van het decreet van 20 maart 2009 ‘houdende diverse bepalingen betreffende het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin’;
- de artikelen 17, § 2, en 19 van het decreet van 8 mei 2009 ‘betreffende het algemeen welzijnswerk’;
- artikel 6, §§ 5 en 7, van het decreet van 20 april 2012 ‘houdende de organisatie van kinderopvang van baby’s en peuters’;
- de artikelen 11, tweede lid, en 13/1 van het decreet van 29 juni 2012 ‘houdende de organisatie van pleegzorg’;
- artikel 42, § 2, van het decreet van 12 juli 2013 ‘betreffende de integrale jeugdhulp’;

² Parl.St. VI.Parl. 2022-23, nr. 1602/1, 13, 23 en 61-62, en nr. 1602/2, 5 en 7.

- de artikelen 56 en 77 van het decreet van 6 juli 2018 ‘betreffende de overname van de sectoren psychiatrische verzorgingstehuizen, initiatieven van beschut wonen, revalidatieovereenkomsten, revalidatieziekenhuizen en multidisciplinaire begeleidingsequipes voor palliatieve verzorging’;
- artikel 55 (lees: 56) van het Woonzorgdecreet van 15 februari 2019;
- artikel 31 van het decreet van 17 mei 2024.

Voorts wordt in de rubriek ‘Rechtsgronden’ verwezen naar de volgende bepalingen die ter zake niet dienend zijn, zodat de verwijzing ernaar moet worden weggelaten:

- artikel 11 van het decreet van 2 juni 2006 ‘tot omvorming van het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden tot een intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid, en tot wijziging van het decreet van 23 februari 1994 inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden’;
- artikel 19 van het decreet van 20 april 2012.

Binnen de beperkte termijn waarover hij beschikt heeft de Raad van State niet kunnen nagaan of er nog andere mogelijk relevante rechtsgrondbepalingen zijn binnen het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin. In elk geval kan de in artikel 6, tweede en derde lid, van het ontwerp vervatte mogelijkheid voor een specifiek innoverend zorgproject enkel doorgang vinden in zoverre een relevante rechtsgrond voor de afwijking van de betrokken erkennings-, vergunnings- en subsidiëeringsvoorwaarden voorhanden is (met uitzondering van de voorzieningen inzake het jeugd- en gezinsbeleid, waarvoor artikel 30 van het decreet van 17 mei 2024 ter zake volstaat). De Raad van State moet op dit punt dan ook een voorbehoud formuleren.

4. Voor artikel 11 van het ontwerp, dat betrekking heeft op de beschermende maatregelen die kunnen worden opgelegd als de kwaliteit van de zorg in het gedrang komt of bij onmiddellijk, reëel en ernstig gevaar voor de gezondheid en de veiligheid van de zorggebruikers, kan bijkomend rechtsgrond worden gevonden in artikel 14, derde lid, van het decreet van 19 januari 2018 ‘houdende het overheidstoezicht in het kader van het gezondheids- en welzijnsbeleid’.

5. Zowel artikel 10 van het decreet van 5 mei 2023 als artikel 30 van het decreet van 17 mei 2024 vereisen dat de Vlaamse Regering bij het uitwerken van proeftuinen in elk geval de financiering ervan regelt. Het ontwerp bevat ter zake evenwel geen bepalingen. De gemachtigde verklaarde in dat verband het volgende:

“In het besluit van de Vlaamse Regering van 7 juni 2024 tot toekenning van een subsidie van de Vlaamse Gemeenschap voor de begeleiding, ondersteuning en uitvoering van het traject intersectorale langdurige zorg worden hiervoor middelen voorzien. Het betreft 3 miljoen euro.”

Het besluit van de Vlaamse Regering waarnaar de gemachtigde verwijst³ is blijkbaar een individueel besluit waarbij een subsidie wordt toegekend aan een consortium van verscheidene onderzoeksinstituten om te zorgen voor de begeleiding, ondersteuning en uitvoering van het traject intersectorale langdurige zorg. Het kan bijgevolg niet worden beschouwd als de uitvoering van de voormelde decretale bepalingen wat betreft de financiering van innoverende zorgprojecten. Het ontwerp moet dan ook nog worden aangevuld met bepalingen over de financiering van deze projecten.

VORMVEREISTEN

6. Het ontwerp werd niet om advies voorgelegd aan de Vlaamse Raad voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin (hierna: Vlaamse Raad WVG). In de nota aan de Vlaamse Regering wordt hierover het volgende uiteengezet:

“Het voorontwerp van besluit is besproken in de stuurgroep van het Traject ToekomstZorg waarvan leden van de Vlaamse Raad Welzijn, Volksgezondheid en Gezin deel uitmaken. De Vlaamse Raad van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin zal verder ook halfjaarlijks geraadpleegd worden rond het verdere verloop van het Traject ToekomstZorg. Een aparte advisering door de Vlaamse Raad is bijgevolg niet meer nodig.”

Overeenkomstig artikel 4, § 2, 2°, van het decreet van 29 juni 2018 ‘tot oprichting van de Vlaamse Raad voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin’ moet de Vlaamse Regering de Vlaamse Raad WVG om advies vragen over de ontwerpen van besluit van de Vlaamse Regering waaraan de Vlaamse Regering haar principiële goedkeuring heeft gehecht *en die van strategisch belang zijn*. De ontworpen regeling, die binnen het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin nieuwe innoverende initiatieven wil uitwerken met het oog op een meer geïntegreerde zorgaanpak, behelst een strategisch belangrijke beleidskeuze binnen dit beleidsdomein en moet bijgevolg om advies worden voorgelegd aan de Vlaamse Raad WVG.

De bespreking van het ontwerp in een stuurgroep waarin ook leden van de Vlaamse Raad WVG vertegenwoordigd zijn, is een informele aftoetsing die niet kan worden gelijkgesteld met een formeel advies en die dan ook niet volstaat in het licht van de voormelde adviesverplichting.

7. De steun aan de proeftuinen kan ook financiële steun behelzen. Op de vraag of het ontwerp werd aangemeld bij de Europese Commissie in het kader van de staatssteunregels, dan wel of beroep wordt gedaan op een vrijstellingsregeling, antwoordde de gemachtigde als volgt:

“Wij kunnen bevestigen dat, indien staatssteunconformiteit vereist is, dit wordt geregeld in het kader van de basisfinanciering voor de betrokken proeftuinen. De beperkte extra middelen die met die proeftuinen worden gegeven, zullen daar worden meegenomen in de controle op overcompensatie. Daarnaast wensen wij te benadrukken dat financiële ondersteuning voor proeftuinen uitsluitend beschikbaar is voor bewezen kosten.”

³ <https://www.vlaanderen.be/vlaamse-regering/beslissingen-van-de-vlaamse-regering/subsidie-begeleiding-ondersteuning-en-uitvoering-traject-intersectorale-langdurige-zorg>.

Wanneer het ontwerp wordt aangevuld met een regeling inzake de financiering van innoverende zorgprojecten (zie opmerking 5), moeten de stellers nagaan of daadwerkelijk een beroep kan worden gedaan op een vrijstellingsregeling en of aan de voorwaarden in dat verband is voldaan. Indien dat laatste niet het geval is, zal het ontwerp alsnog moeten worden aangemeld bij de Europese Commissie. Dat de financiële ondersteuning enkel bewezen kosten betreft, doet alleszins niets af aan de kwalificatie als staatssteun.

ALGEMENE OPMERKINGEN

8. Het ontwerp bevat verscheidene delegaties aan de minister. Zoals de Raad van State in het verleden reeds meermaals heeft opgemerkt, kan het toekennen van een verordenende bevoegdheid door de Vlaamse Regering aan een van haar leden, enkel toelaatbaar worden geacht in zoverre die delegatie slechts regels van bijkomstige aard of van beperkt belang betreft.

8.1. Artikel 3, derde lid, van het ontwerp bepaalt dat de minister bijkomende voorwaarden kan bepalen waaraan innoverende zorgprojecten moeten voldoen. De ontworpen delegatie is te ruim en te onbepaald en kan bijgevolg geen doorgang vinden. Dat kan enkel als op zijn minst in voldoende mate de elementen worden bepaald waarop die bijkomende voorwaarden betrekking kunnen hebben.

8.2. Artikel 4, zesde lid, van het ontwerp bepaalt dat de minister onder meer de samenstelling en de opdrachten van de innovatiekamer bepaalt. Deze delegatie kan enkel worden aanvaard als ze uitdrukkelijk wordt beperkt tot het uitwerken van *nadere regels* met betrekking tot hetgeen ter zake reeds in het ontwerp wordt bepaald. Zo is het niet mogelijk om de minister te machtigen om zonder meer bijkomende opdrachten van de innovatiekamer te bepalen, wat volgens de huidige formulering mogelijk lijkt te zijn.

8.3. Artikel 7, eerste lid, van het ontwerp bepaalt dat de minister een innoverend zorgproject extra kan ondersteunen om het zorgproject te realiseren. Artikel 7, derde lid, machtigt de minister om de vorm van de extra ondersteuning, de procedure voor de aanvraag en de beoordeling via een oproep, alsook de regels voor de inhoudelijke en financiële verantwoording over de aanwending van de extra ondersteuning te bepalen. Deze delegatie is eveneens te ruim en te onbepaald. Op zijn minst moet in de ontworpen bepaling worden bepaald welke soorten inhoudelijke en financiële steun daarvoor in aanmerking komen en wat de hoofdlijnen zijn van de voorwaarden voor de toekenning van die steun.

Overigens is het onduidelijk hoe de delegatie aan de minister om een “oproep” te organiseren zich verhoudt tot artikel 7, tweede lid, waarin wordt bepaald dat de aanvrager die een positieve beslissing in het kader van een innoverend zorgproject heeft ontvangen, een aanvraag tot extra ondersteuning kan indienen.

9. In het ontwerp wordt de term “innoverende zorgprojecten” gebruikt, terwijl in de rechtsgrondbepalingen gewag wordt gemaakt “proeftuinen” in de zorg. Om verwarring te vermijden is het raadzaam om aansluiting te zoeken bij de terminologie die in de decretale bepalingen wordt gehanteerd of, op zijn minst, om in de definitie van “innoverend zorgproject” in artikel 1, 4°, van het ontwerp uitdrukkelijk te verwijzen naar de decretale term “proeftuinen”.

10. Bij artikel 1, 5°, van het ontwerp wordt de term “minister” gedefinieerd als “de Vlaamse minister, bevoegd voor de zorg, de Vlaamse minister, bevoegd voor opgroeien, de Vlaamse minister, bevoegd voor personen met een beperking, de Vlaamse minister, bevoegd voor de sociale bescherming, en de Vlaamse minister, bevoegd voor de zorginfrastructuur *samen*”.

Het woord “samen” lijkt aan te geven dat de betrokken ministers steeds gezamenlijk moeten beslissen over elke delegatie van beslissingsbevoegdheid vervat in het ontwerp. De uitvoeringsbepaling in artikel 13 van het ontwerp lijkt een andere werkwijze te hanteren, aangezien daar na de opsomming van de ministers “ieder wat de eigen bevoegdheden betreft” wordt vermeld, wat de indruk wekt dat alvast individuele beslissingen ter uitvoering van het te nemen besluit, zoals bijvoorbeeld de beslissing over een aanvraag van een voorziening overeenkomstig artikel 6 van het ontwerp, enkel uitgaan van de minister die voor die voorziening bevoegd is. Daar staat dan weer tegenover dat ook in die bepalingen die betrekking hebben op individuele beslissingsbevoegdheid, de term “minister” wordt gebruikt, wat duidt op een gezamenlijk optreden.

De stellers van het ontwerp moeten ter zake duidelijkheid scheppen in de tekst van het ontwerp.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

11. De aanhef moet worden aangepast in het licht van hetgeen in de opmerkingen 2 tot 4 is uiteengezet over de rechtsgrond.

Artikel 2

12. Overeenkomstig artikel 2, 3°, van het ontwerp moet de voorziening, om een innoverend zorgproject te kunnen aanbieden, de voorwaarden inzake erkenning, vergunning of subsidiëring naleven die op de voorziening van toepassing zijn. Allicht moet hierbij worden bepaald dat dit geldt onder voorbehoud van de toepassing van artikel 6, tweede en derde lid, van het ontwerp, dat immers voorziet in de afwijking op de naleving van bepaalde van deze voorwaarden. Bovendien moet de komma na het woord “subsidiëeringsvoorwaarden” worden weggelaten.

Artikel 6

13. Artikel 6 van het ontwerp bepaalt dat de minister voor de duurtijd van het innoverende zorgproject een afwijking kan toestaan op de naleving van een erkennings-, vergunnings-, of subsidievoorwaarde, en dat bij een gunstige evaluatie van het innoverende zorgproject de duurtijd van een dergelijke afwijking eenmalig kan worden verlengd voor een bepaalde duur. Aan de gemachtigde werd gevraagd wat de beoogde maximale duurtijd is van een proeftuin en de verlenging ervan. De gemachtigde antwoordde als volgt:

“Het BVR zelf is niet beperkt in de tijd. De innoverende projecten zullen daarentegen individueel een looptijd toebedeeld krijgen die is afgestemd op de aard van het project. Na afloop van een innoverend project is het de bedoeling de beleidsaanbevelingen uit het project zoveel als mogelijk te integreren in nieuw op te maken regelgeving, zodat het project kan doorstromen naar het reguliere erkennings- en subsidiëringkader. Er zal jaarlijks gerapporteerd worden aan de Vlaamse Regering.”

In elk geval is het raadzaam om in artikel 6, derde lid, van het ontwerp uitdrukkelijk te bepalen dat “de duurtijd *van het innoverend zorgproject*⁴ en van een afwijking (...)” kan worden verlengd.

Artikelen 9 en 10

14. Artikel 9 van het ontwerp voorziet in de mogelijkheid voor de voorziening om de proeftuin vroegtijdig stop te zetten. Artikel 10 van het ontwerp voorziet in dezelfde mogelijkheid voor de minister. Op de vraag wat er in dat geval gebeurt met de verleende financiële steun, en of deze zal worden teruggevorderd, antwoordde de gemachtigde als volgt:

“De financiële steun zal worden teruggevorderd op basis van de wet van 16 mei 2003 en de VCO. We verwijzen ook naar het (...) antwoord [in opmerking 7] waarin benadrukt wordt dat financiële ondersteuning voor proeftuinen uitsluitend beschikbaar is voor bewezen kosten.”

Artikel 10

15. Artikel 10 van het ontwerp bepaalt dat de minister het innoverend zorgproject vroegtijdig kan stopzetten, en dat in dat geval voorafgaand het advies van de innovatiekamer dient te worden gevraagd. Op de vraag of de voorziening voorafgaandelijk aan deze beslissing tot stopzetting zal worden gehoord, antwoordde de gemachtigde als volgt:

“In geval van stopzetting van een project zal de voorziening effectief gehoord worden op basis van het algemene principe van het hoorrecht.”

⁴ Of liever: “van de proeftuin” (zie opmerking 9 – indien niet wordt gewerkt met een definitie van innoverend zorgproject die verwijst naar de term “proeftuin”).

Artikel 12

16. Overeenkomstig artikel 12 van het ontwerp treedt het te nemen besluit in werking op 1 januari 2026. Gelet op de nabijheid van die datum moet erover worden gewaakt dat de bekendmaking van het te nemen besluit voor die datum gebeurt. In het andere geval zal die datum moeten worden uitgesteld.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Annemie GOOSSENS

Jeroen VAN NIEUWENHOVE